

DeHeleboel doet niet steeds hetzelfde

In een Gado-buskunje goed door de provincie Groningen reizen. Als je geduld hebt. Sneller gaat het met de eerste cd van DeHeleboel. In veertien nummers ijlt het uit Meeden en Groningen afkomstige vijftal op brommer en fiets van Veendam naar Stadskanaal, van Winschoten naar Scheemda en via Schiermonnikoog naar de stad om daar op de schellende zwerver Martin Martini te stuiten. Zonder haltes.

Door **Jan Schlimback**

De uitlaat van DeHeleboel-Zündapp braakt ska, rock, blues en funk uit. Zelfs de fietsbel doet mee. Voor een *Broodje Shoarma* gooien ze net zo makkelijk een beetje rai in de tank. *Riep Veur Opnoame* heet de eersteling van DeHeleboel en die wordt zaterdag in Huize Maas in Groningen gepresenteerd. De trouwe en groeiende schare fans uit Meeden reist de band achterna. In een volle bus, maar niet van de Gado.

Eind '93 begonnen en nu al *Riep veur Op-*

noame? Het is maar een subtitel vindt zanger/gitarist/liedjesschrijver Erwin de Vries. Maar wel raak gekozen. Hij en drummer Peter Schuls werken in de psychiatrie. Bovendien spaarde de band vorig jaar nijver voor een eigen beheer-cd. Tot het Muzem-optreden in Emmen. Egbert Meijers bracht DeHeleboel daarop onder de hoede van de mensen van de Silvox-studio in Sylvolde. Dezelfde weg die het succesvolle Skik bewandelde. Vergelijk DeHeleboel echter niet met dat Drentse drietal. „Dat heeft niks met ons te maken. We zaten in dezelfde studio en we zingen dialect maar verder houdt het wel op”, klinkt het in koor, dat naast De Vries en Schuls bestaat uit Sandra Schooneveld (zang), Ronald Pras (gitaar) en Rik Ter Horst (bas).

Erwin wil het herkenbare Groninger leven in de teksten vangen. „Zodat de mensen zeggen, oh ja.” Er wordt in de liedjes dus nogal eens 'n snackje gehaald! De band deinst bewust niet terug voor een bepaalde stijl. Alles mag zolang ze er zelf maar lol in hebben.

„Dat is misschien niet de makkelijkste weg maar voor ons wel het leukste. We werken volgens het gevoel. We zien wel wat er uit komt.” Dat is dus een mix van blues, ska, funk, rock en ga zo maar door. Peter: „Het is allemaal onbevangenheid. We staan voor alles open en er komt van alles uit. Als dat weg is, houdt het op.” Erwin: „Bij andere concerten hou ik het zelf vaak maar een half uur vol. Altijd dezelfde brij. Nou is het tijd om wat breder te gaan denken. Niets steeds hetzelfde doen.”

Variatie dus. Foxtrottende oudjes en skankende meisjes zijn geen onbekend beeld bij optredens van DeHeleboel. Erwin ziet er de charmes wel van in. Om er als een oudje krasend aan toe te voegen: „As 't maar nait te hard is. Die mensen staan dus vijf kilometer verderop.” Bij de bushalte van de Gado en waarschijnlijk *Riep Veur Opnoame*.

DeHeleboel presenteert zaterdag de debuut-cd *Riep Veur Opnoame* in Huize Maas in Groningen. *GD 1-5-97*